

Kommentar till Maths Nilssons recension av boken Falskt Alarm

Gösta Petterssoon
Prof em.

Jag har ombetts att kommentera artikeln *Falskt Alarm om falskt alarm om klimatet*, skriven av författaren Maths Nilsson. Han (fortsättningsvis kallad MN) hade blivit uppmanad att läsa min bok *Falskt Alarm - Klimatfrågan ur vetenskaplig aspekt* av någon som sagt honom att där kunde han hitta alla svar.

MN började därför läsa boken med viss skepsis, förståeligt eftersom det knappast lär existera några böcker som ger svar på allt. Mindre förståeligt är att MN innan han läst boken vet att den hör till kategorin ”såna här texter ... där någon ska berätta hur det *egentligen* ligger till”.

MN har på bloggar gett uttryck för sin starka tro på utsagorna i rapporterna från IPCC (Intergovernmental Panel on Climate Change), ett politiskt organ bestående av 194 diplomatiska representanter för regeringarna i FN:s medlemsländer. Därför förvånar det mig att MN inleder sin granskning av bokens sakinnehåll med att tycka det är si och så med min objektivitet när jag visar en graf hämtad från IPCC:s första rapport. MN anser att grafen inte har någon informationsvärde, eftersom den av IPCC betecknas som schematisk.

I själva verket är grafen högst informativ genom att schematiskt visa att IPCC till en början erkände existensen av en inom ett flertal ämnesområden påvisad medeltida värmeperiod, vars temperaturer översteg de nutida. För att därefter i 2001-års IPCC-rapport lansera Manns hockey-klubba, enligt vilken det varken funnits någon Lilla Istid under 1600-talet eller någon medeltida värmeperiod. Mann hävdade att jordens yttemperatur varit tämligen jämn (svagt sjunkande, klubbans skaft) under perioden 1000–1900, för att därefter stiga brant (klubbans blad) när industrialiseringen av världen tog fart.

Där blir diskussionen som hetast, enligt MN. Inte i min bok, men i MN:s huvud. För jag bedömer i min bok att Manns hockey-klubba knäckts av de invändningar som rests av andra forskare och efter granskning av statistikexperter befunnits vara giltiga (Wegmanrapporten år 2006). Det får MN att tända till och hävda att hockeyklubban aldrig knäckts. MN påpekar att det gjorts åtskilliga, enligt honom lyckade, försök att reparera hockeyklubban och frågar sig varför jag inte nämner något om detta. Frågan avslöjar att han inte förmått läsa vad jag skrivit i min bok. Dess kapitel 2 ger nämligen en utförlig beskrivning av försöken att reparera den knäckta klubban, samt ger den som vill veta mera anvisningen att kontroversen rörande klubbans existens ännu utförligare diskuterats av såväl IPCC som NIPCC.

NIPCC står för Nongovernmental International PCC, en regeringsobunden klimatpanel startad av forskare som opponerat sig mot flera av IPCC:s i deras tycke vetenskapligt obefogade och politiskt betingade bedömningar. Jag hänvisar ofta till såväl IPCC:s som NIPCC:s rapporter, eftersom boken handlar om de vetenskapliga kontroverserna i klimatfrågan och dessa översiktligast kommer fram i nämnda rapporter.

MN irriterar sig på att jag beaktar NIPCC, eftersom den klimatpanelen enligt honom sponsras av *"konservativa amerikanska tankekedjor ... med starka ekonomiska kopplingar till bl a Exxon"*. Sceptikern Soon har enligt MN en tid varit avlönad via ett *"märkligt avtal mellan Koch Industries och MIT"*. Sceptikern Lord Monckton pratar enligt MN skit. Så vad? Vetenskaplig utvärdering av forskningsresultat sker på basis av de data som lagts fram, oberoende av förmenta karaktärsdrag hos den som lagt fram dem eller hur studierna finansierats. Och när MN och en av honom åberopad *"frustrerad bloggare"* försöker förlöjliga Evans våganalytiska resultat genom att påstå att Evans pratar om en *"magisk mystisk osynlig Force X"* förlöjligar de bara sig själva genom att avslöja vilken slags tankevärld de befinner sig i.

Själv irriteras jag av MN:s oförmåga att skilja mellan vad som är mina åsikter och åsikter uttryckta av dem vars arbeten jag ger referens till. Jag har, i motsats till vad MN hävdar, aldrig påstått att det inte existerar någon växthuseffekt. Men jag påpekar i min bok att ett stort antal forskare på olika grunder riktat stark kritik mot såväl teorin bakom, som den påstådda styrkan av, de växthuseffekter som IPCC framställer som klimatologiskt väsentliga.

Jag irriteras också av att MN i sin diskussion av Svensmarks hypotes projicerar sitt eget sätt att resonera på mig och andra med orden *"när man ser en korrelation som bekräftar det man vill se"* (min fetning). MN med sin starka tilltro till IPCC-rapporterna vet säkert vad han vill se och få bekräftat. Jag har inget jag vill få bekräftat i klimatfrågan, utan förhåller mig bland annat helt avvaktande till Svensmarks hypotes med sammanfattningen *"Det återstår fortfarande mycket att reda ut beträffande den kosmiska strålningens inverkan på molnbildning och eventuella betydelse för klimatet."*

Men MN:s påstående att Svensmarks hypotes skulle vara falsifierad förefaller mig vara rent önsketänkande. Det internationella CLOUD-projektet drivs fortfarande, och att det drivs vid Cerns partikelaccelerator säger att man fortfarande är inriktad på att studera den kosmiska strålningens inverkan på molnbildning och klimat. Att det sedan finns forskningsgrupper som studerar problemet från andra utgångspunkter än Svensmarks, och drar andra slutsatser än Svensmark, återspeglar en normal och sund företeelse inom empirisk forskning.

Som slutkläm påstår MN att följande uttalande i min bok är felaktigt

"Enligt Naturvårdsverket kvarstår det problem med en försurad nederbörd, eftersom sjöfarten fortfarande tillåts använda bränslen med hög svavelhalt. Men det finns ingenting som tyder på att försurningen av Götalandsjöarna orsakats av utsläppen av fossil koldioxid. I så fall borde även Norrlandsjöarna ha drabbats, och det har de inte."

MN motiverar sitt påstående med kommentaren: *"Nej, det sura nedfallet är inte jämnt fördelat, det är knappast någon uppseendeväckande kunskap."*

Kommentaren gjorde mig först perplex. Betraktar MN mitt uttalande som felaktigt eftersom det representerar allmänt känd kunskap? Sedan insåg jag att han inte förstått min argumentering på grund av bristande insikt om skillnaden mellan försurning orsakad av svavel- eller kväveoxider och försurning hänförlig till koldioxid. De förra oxiderna har kort upphållstid i luften, faller ned som försurad nederbörd nära utsläppskällan och ger därmed upphov till en ojämnt fördelad lokal försurning (förvisso inte någon uppseendeväckande kunskap).

Men koldioxid har en lång atmosfärisk uppehållstid, varför utsläpp av fossil koldioxid hinner bli globalt utjämnade inom loppet av ett år och ger upphov till en global förhöjning av luftens koldioxidhalt. I den mån denna ökning av luftens koldioxidhalt leder till försurning, så måste försurningen därför vara global och jämnt fördelad. Norrlandssjöarna skulle bli drabbade lika mycket som Götalandssjöarna. Det har de inte blivit, varför försurningen av Götalandssjöarna inte kan skyllas på utsläppen av fossil koldioxid.

Ej heller detta är någon uppseendeväckande kunskap, men en kunskap som MN skulle ha kunnat tillägna sig genom att läsa min bok och inte bara skumma igenom den tills han förvissat sig om att den inte sanktioner hans syn på IPCC-rapporterna som en alltigenom pålitlig kunskapskälla.

Om MN läst och begrundat vad jag säger i min bok skulle han också få lindrat sin sorg över att "*precis allt utom CO2 kan accepteras som orsak till klimatförändringarna*". Boken handlar nämligen om det faktum att CO2 redan **har accepterats** som en möjlig hypotetisk delförklaring till 1900-talets globala uppvärmning och den debatt detta har gett upphov till. MN skulle också ha fått lära sig att precis alla hypotetiska delförklaringar **utöver** den om koldioxidens växthuseffekt är vetenskapligt acceptabla tills dess de har kunnat falsifieras.

Och det krävs alternativa delförklaringar för att förstå jordens temperaturutveckling. Den har inte varit jämn som hockey-klubbans skaft i förindustriell tid, utan tidvis varierat både snabbare och kraftigare än under de senaste hundra årens globala uppvärmning. Och de naturliga faktorer som framkallat de förindustriella temperaturvariationerna lär inte ha upphört att verka när vi började använda oss av fossila bränslen. Förstår vi inte de naturliga temperaturpåverkande faktorerna och deras vikt, så kommer vi inte att kunna avgöra i vilken mån växthuseffekter är av betydelse. Vilka naturliga faktorer som främst uppmärksammats de senaste decennierna kan man också läsa om i min bok.

Det finns ett uppenbart huvudskäl till att just hypotesen om koldioxidens växthuseffekt blivit starkt uppmärksammat, omdebatterad och kritiserad. Politiker som Al Gore, politiska organ som IPCC, samt diverse miljöorganisationer har med hänvisning till denna hypotes målat upp skrämmande hotbilder i syfte att få tillstånd politiska åtgärder i enlighet med sina önskemål: Om vi inte drastiskt begränsar användningen av fossila bränslen, så kommer vi att drabbas av en global uppvärmning med oönskade och potentiellt katastrofala effekter.

Skrämselpropaganda röner alltid uppmärksamhet och är alltid primärt effektiv av skäl som jag belyst i ett inlägg (<http://www.klimatupplysningen.se/2018/11/16/nar-reptilhjarnan-tar/>) på Stockholmsinitiativets klimatupplysning. IPCC-rapporternas hotbilder har därför, åtminstone i den rika västvärlden, starkt uppmärksammats av media och förts vidare till allmänheten. Det finns mängder av människor som skrämmts av hotbilderna och drabbats av klimatångest.

Min bok kan i viss mån råda bot på denna klimatångest. Där diskuteras nämligen de uppmålade klimathoten och ges referenser till studier som visar att flertalet av hoten är obefintliga, överdrivna eller försumbara jämfört med den välfärd användningen av fossila bränslen för med sig. Några exempel på slutsatser jag själv drar från sådana studier:

Luftens koldioxidhalt är inte skrämmande hög utan skrämmande låg. Det har den blivit efter miljontals år av fossilisering av atmosfäriskt kol. Sänks koldioxidhalten till hälften utrotas ett överväldigande flertal av jordens växtarter och drar mängder av djur med sig i döden.

Ökande koldioxidhalter är inte livshotande utan starkt livsfrämjande. De ger mera mat åt växterna och därmed även åt djur och mikroorganismer. Vår användning av fossila bränslen har återfört kol till den atmosfär de fossila bränslena härstammar från. Den har gett oss en grönare värld, minskande ökenarealer, förbättrad livsmedelsförsörjning och en välfärdsökning förutan like.

Jordens nuvarande yttemperaturer är inte skrämmande höga utan skrämmande låga. Det var mycket varmare än nu under det holocena temperaturmaximet för 4 000 – 6 000 år sedan. Då var Sibiriens tundror upptinade och Skandinavien glaciärfritt. Sedan dess har temperaturerna långsiktigt sjunkit. Jostedalsbreen är numera Europas särklassigt största inlandsglaciär. Global uppvärmning är inte något att vara rädd för, utan något att glädjas åt i den istidsera som vår planet hamnat i de senaste två årmiljonerna.

Global uppvärmning är inte livshotande utan starkt livsfrämjande. Det frodigaste livet återfinns i de varma tropiska regnskogarna. I de kalla polarområdena är den biologiska mångfalden som ynkligast och allt liv utrotningshotat. I temperade klimatområden som Sverige blommar livet upp under den varma sommaren och går i dvala under den kalla vintern.

Ingen behöver oro sig för att global uppvärmning ska leda till katastrofalt förvärrade extremväder. 1900-talets globala uppvärmning medförde ingen som helst påvisbar förändring av extremvädrens styrka eller frekvens. Men antalet dödsfall på grund av extremväder har sedan 1920-talet minskat med 98% (blivit 50 gånger lägre), bland annat tack vare god energiförsörjning baserad på fossila bränslen. Risken att dö i förtid på grund av extremväder är numera försvinnande liten (0,03 %; hälften köldrelaterat) jämfört med risken att dö i förtid på grund av infektionssjukdomar, parasitsjukdomar, svält, krig, trafikolyckor, våld och annat elände (sammanlagt 41%). Fattigdom är ett långt mera dödsbringande problem än extremväder för större delen av jordens befolkning.